

Å OPPLEVE DISIPPELFORHOLDET

Bakgrunnsstoff *Matt 17,1-13; 18,1-4.24; Mark 8,27-30; Joh 6,43-58.*

Minnevers **“Så kalte han til seg både folket og disiplene sine og sa til dem: ‘Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg’” (Mark 8,34).**

Overalt i evangeliene, overalt i historiene om Jesus slik de er nedskrevet der, finner vi stoff som kan hjelpe oss å forstå hva det vil si å være en disippel.

En ting burde slå oss når vi leser: Disippelforholdet er en erfaring. Sanne etterfølgere av Jesus må oppleve noe sammen med Jesus. Vi må kjenne Jesus, vi må ha opplevd at Jesus forvandler oss, vi må få del i Jesus og det han har å tilby oss.

Det er ikke nok å ha det i hodet; det er ikke nok å kunne sitere bibelvers; det er ikke nok å kjenne til læresetninger. Skal man være en Kristi disippel, må man ha hatt en personlig erfaring med ham, en som har forandret ens liv og som ennå gjør det.

Denne ukens studium skal hjelpe oss å få en klarere forståelse av hva enkelte av disse opplevelsene må innebære.

Ukeoversikt Hva vil det si å spise Kristi kjøtt og drikke hans blod? Hva kan Jesu forklarelse lære oss om tro? Hvorfor sier Jesus at vi må bli som små barn? Hva vil det si å bære vårt kors for Jesus?

SØNDAG**Livets brød**

Les Joh 6,43-58. Hvilken viktig åndelig lekse er det Jesus her gir? Hvorfor er det som Jesus her sier så viktig for dem som vil være hans disipler? Hvorfor er disse sannhetene så viktige for dem som vil lære andre å bli disipler?

Det er ingen tilfeldighet at Jesus sa dette bare en kort tid etter at han hadde mettet de fem tusen (*Joh 6,1-14*). Men folkets svar viste at de ennå var opptatt av det verdslige, at de så for seg Jesus som en verdslig konge, en som kunne oppfylle deres time-lige behov. Det var ikke derfor Jesus kom. Det var ikke hans primære oppgave.

Hva sier dagens tekster at hensikten med Jesu komme var? Se også Joh 6,26.27.

“Å spise Kristi legeme og drikke hans blod er å ta imot ham som en personlig frelser, i troen på at han tilgir våre synder, og at vi er fullkomne i ham. Det er ved å betrakte hans kjærlighet, ved å dvele ved den, ved å ta den til oss, at vi får del i hans natur. Hva maten er for legemet, må Kristus være for sjelen. Mat kan ikke gagne oss med mindre vi spiser den og den blir en

del av oss. Slik har Kristus ingen verdi for oss hvis vi ikke kjenner ham som vår personlige frelser. En teoretisk kunnskap om ham vil ikke hjelpe oss. Vi må bli næret av ham, ta imot ham så hans liv blir vårt liv. Vi må oppta i oss hans kjærlighet og nåde.”
– *Alfa og Omega*, bind 4, side 333 (DA:389)

Til ettertanke **Hvordan har du opplevd det å spise Jesu kjøtt og drikke hans blod? Hvordan gjør du det, og hvordan har det forandret ditt liv? Vær forberedt på å snakke om svaret ditt i gruppen.**

MANDAG

Barn og disippelforhold

I Matteus 18,1 kom disiplene til Jesus og lurte på hvem som var den største i himmelriket. Hva skulle et slikt spørsmål være godt for? Parallellfortellingene viser at disiplene i virkeligheten kjempet om hvem som skulle være den største i Guds rike (*Mark 9,33.34; Luk 9: 46-48*). Her viste de ikke bare sin ufølsomhet, de viste også hvor dårlig de forstod prinsippene om ydmykhet og kjærlighet, som står så sentralt i Jesu rike.

Hvordan svarte Jesus dem? Matt 18,1-4. Hva er det ved barna som gjør dem til så gode eksempler på disippelforholdet?

Tenk på betydningen av det som Jesus sier her. Vi kommer ikke inn i hans rike så fremt vi ikke blir omvendt og blir som småbarn. Da går vi med andre ord fortapt!

Det Jesus sa kan oppfattes på flere måter. Kanskje er nøkkelordet i disse tekstene *ydmyk*. Som disipler må vi være ydmyke som barn. Vi må innse vår fulle og hele avhengighet av Gud vår Far, akkurat som barn innser at de trenger sine foreldre. Barn kan ikke klare seg alene. Vi kan ikke klare oss uten Gud. Og det

er så viktig at vi innser vårt behov. Synden oppstod da Adam og Eva trodde at de kunne gjøre ting slik de fant det for godt og klare seg uten Gud.

Til ettertanke **Selv om de ikke forstår fullt ut så tror barn ofte det vi forteller dem. Og slik må vi også ofte lære å tro og vise tillit til det Herren sier uten at vi fullt ut forstår alt. Hvis vi må få alt om Jesus og frelsen forklart fullt ut for oss før vi vil tro, blir vi ikke frelst, for det ville ikke lenger være tro. Vi må oppleve den omvendelsen Jesus talte om, og omvendelse innebærer å bli som barn og tro på det vi ikke fullt ut forstår. Og hvor ville det bli av troen hvis vi forstod alt fullt ut?**

TIRSDAG

Forklarelsen og nederlaget

En av de mest fantastiske tildragelsene i evangeliene er det som blir kalt forklarelsen, der Gud er til stede på en påfallende måte så enkelte av Jesu disipler får se det.

Les Matteus 17,1-13.. Hvilke tre ting skjedde der som burde bidratt sterkt til å styrke disiplenes tro?

1. _____

2. _____

3. _____

Jesus kaller oss aldri til å bli disipler uten å gi oss grunner til å tro. Vi får selvsagt ikke svar på alt, men vi får nok grunner til å tro på det som vi ikke fullt ut begriper. Og som Kristi disipler har vi fått vite nok til å kunne sette vår lit til Herren og hans godhet. Det vi gjør med denne troen, denne gaven (*Joh 1,9; Ef 2,8*), vil avgjøre om den skal vokse, stå på stedet hvil eller dø en stille død.

Disiplene fikk den store forrett å få se ting som de fleste av oss ikke vil få se her i livet. Men hva kan disse tekstene likevel fortelle oss om dem? Matt 26,56.69-75; Mark 9,30-32; Joh 20,19. Hva kan vi lære av deres opplevelser?

Til ettertanke Stundom blir vi grepet av holdningen: "Å, om bare Gud ville gjøre dette eller hint for meg, da ville min tro vært langt større. ..." Hvilken fare ligger skjult i en slik holdning? Hva kan vi i stedet gjøre for å styrke og bruke den troen vi allerede har mottatt?

ONSDAG

Talen på Oljeberget

I Matteus 24 og 25 holder Jesus det som er blitt kalt talen på Oljeberget (fordi han holdt den der). Utgangspunktet for Jesu ord er at disiplene pekte på hvor strålende Herodes' tempel var.

Hva er noen av de store tegnene på sin gjenkomst som Jesus ga disiplene i talen på Oljeberget?

Matt 24,4.5 _____

vers 9.10 _____

vers 11-13 _____

vers 23-27 _____

vers 36-44 _____

Det er en rekke viktige ting vi her kan lære om vårt disippelforhold. En av de viktigste er kanskje at vi som disipler trenger å

være klar over de åndelige farene som lurder der ute. Vi står midt oppe i en stor konflikt, en mellom godt og ondt, en der vi vil bli utsatt for mange bedrag, enkelte så kraftige at selv de utvalgte ville blitt bedradd, om det var mulig. (*Matt 24,24*). Og sammenhengen i Jesu budskap gjør at vi må være enda mer oppmerksomme på disse bedragene når enden nærmer seg.

Derfor må vi være sikre på at vi selv står grunnfestet i det vi tror på og hvorfor vi tror på det, og når vi fører nye medlemmer inn i menigheten, må vi sørge for at de blir gjort oppmerksomme på disse bedragene.

Det beste er selvsagt alltid å kjenne sannheten. Å være grunnfestet i det som er rett er den sikreste måten å vite hva som er galt på. Når vi nærmer oss Jesu annet komme er det spesielt viktig å gjøre vårt ytterste for å hjelpe alle, især nye medlemmer, å bli klar over tidens tegn og de farene vi kan komme til å stå overfor i denne tid.

Til ettertanke **Falske messiaser viser seg ikke nødvendigvis ved at noen kommer og påstår at de er Jesu. Hvordan kan vi ellers bli ført vill av ting som tiltar seg Jesu plass i vårt hjerte?**

TORS DAG

Å bære sitt kors

I Mark 8,27-30 spør Jesus disiplene om hvordan andre oppfatter ham. Når de har svart, spør han hvem de tror han er. Det er Peter som bekjenner Jesus som Messias. Men så sier Jesus at de ikke skal fortelle andre om det. Hvorfor sier han det? Var ikke hensikten med alt han gjorde at folk skulle få vite at han var Messias?

Hvorfor tror du Jesus sa det han sa? Kan det tenkes at dette inneholder en lekse for oss som disipler om hvordan tid og sted må tas i betraktning før vi foretar oss ting? Se også Joh 4,25-30.

Legg merke til det som følger i Markusevangeliet. Jesu svar til Peter burde ha støttet opp om deres tro på at han var Messias.

Tenk hva som må ha rast gjennom deres sinn når han begynte å fortelle hva som skulle skje med ham (*Mark 8,31*). Legg også merke til at det igjen er Peter som svarer, den samme Peter som noen få vers tidligere bekjente Jesus som Messias. (*vers 32*).

Les Jesu svar til Peter (*Mark 8,33-38*). Hvilket viktig budskap gir Jesus her som gjelder alle som skulle bli hans disipler?

Vers 34 legger til noe viktig. Der står det at da Jesus talte til folket sammen med disiplene, begynte han å si disse mektige tingene om hva det vil si å være en disippel og følge Kristus. Enkelte ting var bare ment for den innerste kretsen, men dette, om å dø bort fra selvet, om å bære sitt kors, om å miste alt for evangeliets skyld, var et budskap som alle trengte å høre som ville følge ham.

Til ettertanke **Still deg selv dette spørsmålet: Når bar du sist et kors for Kristus? Hva avslører svaret om hva slags disippel du egentlig er? Hva må du kanskje endre på, og hvordan kan du gjøre det?**

FREDAG

Videre studium

Les *The SDA Bible Commentary* bind 5, side 746-750, 973, 974; *Alfa og Omega*, bind 4, side 327-337 (DA:383-394), 353-381 (DA:410-442); *Alfa og Omega*, bind 5, side 68-73 (DA:511-517).

“Vår Herre har sagt: ‘Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens legeme og drikker hans blod, har dere ikke livet i dere. ... For mitt legeme er den sanne mat, og mitt blod er den sanne drikk.’ Dette er sant om vår fysiske natur. Selv dette jordiske liv skylder

vi Kristi død. Brødet som vi spiser, har han kjøpt med sitt brutte legeme. Vannet vi drikker, er kjøpt med hans blod som ble utøst. Ikke en eneste, hverken den fromme eller synderen, spiser sin daglige mat uten at han eller hun får sin næring ved Kristi legeme og blod. Golgatas kors er stemplet på hvert eneste brød. Det gjenspeiles i hver vannkilde. Alt dette har Kristus undervist om da han bestemte hva som skulle være symbolene på hans store offer. Lyset som skinner fra nattverdhandlingen i salen i Jerusalem, helliger det vi trenger til livets opphold fra dag til dag. Familiebordet blir som et Herrens bord, og hvert måltid blir helliget.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 213 (DA:660)

Spørsmål til drøftelse

- 1. Snakk om hva det vil si å spise Jesu kjøtt og drikke hans blod.**
- 2. Dvel mer ved tanken om at vi bør bli mer som barn. Hva er det ellers ved barn som gjør dem til så gode eksempler? Hvordan kan vår tro bli mer barnlig? Hvordan er det mulig å trekke sammenligningen med barna for langt?**
- 3. Denne ukens studium talte om forskjellige bedrag vi som Jesu disipler vil måtte møte. Hva er noen av disse bedragene som menigheten står overfor i din del av verden? Hvordan ytrer de seg? Hvilke forkledninger kommer de i? Hvor lett blir våre medlemmer ført bak lyset? Hva kan dere som en menighet gjøre for å beskytte alle medlemmer mot de åndelige snarene som de kan bli utsatt for?**
- 4. Hva er grunnene vi har fått for troen? Altså: Hvorfor tror vi? Hva er bevisene for vår tro? Dvel ved deres grunner til å tro, og snakk sammen om det i klassen.**
- 5. Sammenfatt din forståelse av det å stå i et disippelforhold. Hvordan har du opplevd det? Hva omfattes av det? Snakk sammen om det i gruppen.**